

Volksabdij OLV ter Duinen, 75 jaar in vogelvlucht. Van jeugd tot jeugd!

De Volksabdij viert dit gehele jaar feest: 75 jaar gestalte geven aan een ideaal dat begonnen is met kapelaan Flor van Putte. Vanuit zijn christelijke bewogenheid voor de geestelijke toestand van de jeugd in de Zuid-Westhoek van Brabant in de crisisjaren '30 van de vorige eeuw, begon hij gelden in te zamelen om een Volksabdij te bouwen. Met en door veel jongeren uit West-Brabant en Zeeland bouwde hij zo aan een huis waar plaats is voor velen. De onderwijscongregatie van de Broeders van Huijbergen bouwde mee. Zij stelde leraren en broederkoks ter beschikking voor opbouw en organisatie. Ook het ministerie van Sociale Zaken deed een belangrijke duit in het zakje. Toen op 14 september 1936 de Volksabdij werd ingezegend door Mgr. Hopmans, bisschop van Breda, was dat dan ook in de aanwezigheid van velen uit de regio en de toenmalige minister Mr. Marcus Slingenberg.

In de loop van die 75 jaren hebben velen gastvrijheid mogen ervaren in de Volksabdij. Vanaf 1935, de start van de bouw, tot mei 1940 werden jeugdigen opgevangen. In de oorlogsjaren werd onderdak verleend aan broeders die uit hun kloosters verdreven waren, aan onderduikers en aan de bezetter zelf. Na de oorlog werd weer gekozen voor de kinderen in nood: eerst voor de kinderen van politieke delinquenten wier ouders gevangen zaten (NSB-kinderen) en later weer voor jongens uit de regio. Voor hen werd in 1947 een Lagere Technische School gesticht met daarbij een internaat waar ze konden verblijven. Vele leerlingen hebben hier hun vakdiploma's gehaald. Zo konden ze een goed bestaan opbouwen. Vanaf 1958 leidden de Broeders van Huijbergen dit internaat. Het werd opgeheven in 1982.

Vanuit de Volksabdij werd ondersteuning verleend bij de start van de ouderenzorg in Putte en Ossendrecht, maatschappelijk werk geïnitieerd en een Heemkundekring opgericht. Vanaf 1982 tot begin jaren '90 was het een groot gevecht om de Volksabdij te behouden. Het was een grote uitdaging om het ideaal van de stichter nieuw leven in te blazen in een sterk veranderde en veranderende wereld. De broeders van Huijbergen richtten zich op bijbel- en meditatieactiviteiten. Zo kwam de Volksabdij op de kaart van spiritualiteit en meditatie. Het toenmalige bestuur komt de eer toe de nieuwe koers te hebben uitgestippeld. Met de komst van het echtpaar Van Til kwam er een krachtige uitbouw van de horeca-afdeling waardoor de naamsbekendheid van restaurant "de Blauwe Pauw" in de regio, en ver daarbuiten, vergroot werd. Er kwamen, naast donaties van verschillende subsidiënten, de geldmiddelen binnen om allerlei activiteiten in de zin van de oorspronkelijke doelstelling te ondersteunen. De stichting Welzijn, vanaf nu "Flor van Putte stichting" wijdt zich hieraan in het bijzonder. Bijbel- en meditatiegroepen, kankerpatiënten, gehandicapten, alleenstaande moeders, vluchtelingen maar ook veteranen vinden onderdak bij de Volksabdij.

In 1990 werd er een samenwerkingsverband voor tien jaar aangegaan met het Ministerie van Justitie voor opvang en begeleiding van jongeren die voorbereid moesten worden op terugkeer in de maatschappij. Een groot gedeelte van de gebouwen van de Volksabdij wordt nu, sinds 2010, weer bewoond door jeugdigen van 12-18 jaar die onder toezicht zijn gesteld. Zij kunnen in de rustieke omgeving van de Volksabdij bouwen aan een gezonde basis van hun verdere leven. In samenwerking met het ministerie van Jeugd en Gezin wordt zo op een specifieke wijze het ideaal van de stichter vormgegeven. Hiermee is de cirkel rond.

Broeder Reginald Poelstra, tot tweemaal toe directeur van de Volksabdij, schreef onlangs nog: "Ik heb altijd veel bewondering gehad voor het persoonlijk initiatief dat zoveel goeds heeft voortgebracht". En bij het afscheid van de Broeders van Huijbergen van de door hun geliefde Volksabdij in 2002 schreef hij: "Voor de Volksabdij Onze lieve Vrouw ter Duinen ligt er een taak om haar eigen identiteit in de wisseling der tijden met respect en overtuiging uit te dragen". Dat het zo moge zijn en blijven tot in vele jaren, onder Gods zegen.

